

sammen bliver ødelagt. Derfor er det uforvarsomt at lade det blive staaende i dets nuværende Skikkelse. Man kunde lukke de tilstedeværende Kasemater og kun beholde de aabne Batterier, men dels vil det koste en Del at foretage denne Foranstaltning, og dels er der nu anvist en Veie, ad hvilken man er i Stand til at kunne bevare endel af Kasematerne, idet man forøger Jormurens Tykkelse, hvorved nogle af de mellemliggende Kasemater maa forsvinde, for at Skydeskæftene ikke skulle komme til at ligge hinanden for nær. Jeg skal derfor paa Mindretallets Begie meget anbefale denne Foranstaltning. Hvad Forøgelsen af Torpedomateriellet angaar, har Mindretallet efter sin Betragtning ikke fundet nogen Anledning til at forøge eller formindskle den Forøring, der stilles af den ærede Krigsminister. Det forekommer Mindretallet, at Udviklingen i denne Retning har været saa sundig, fornuftig og stadig, at der ikke her er nogen som helst Grund til at gaa en anden Veie. Den anden Gruppe af Foranstaltninger, som den høitærede Krigsminister foreslaar, er Anlæg til Beskyttelse af vore Havne, nemlig Anlæg ved Korsør, ved Kallundborg, ved Nyborg, samt et Anlæg ved Lillebælt. Mindretallet har sluttet sig til disse Forslag, idet det dog har troet, at det, der skulde opnaas ved Korsør, tilstrækkelig vilde kunne opnaas ved det ene af de paaentte Anlæg, og, saavidt jeg har forstaaet den høitærede Krigsminister, maa jeg antage, at ogsaa han idetmindste foreløbig tror at kunne lade det bero derved. Med Hensyn til Kallundborg da er Fjorden der meget aaben, og det maa anses for hensigtsmæssig, da den paa Grund af sin Dybde kan yde Beskyttelse for Krigsskibe i paakommende Tilfælde, ikke at lade den ligge saa aaben som nu; Mindretallet kan derfor ogsaa gaa med hertil. Det Samme er Tilfældet med Nyborg. Der er ganske vist den Betænkelighed, at hvis Fjenden skulde sætte sig i Besiddelse af Nyen, vil dette Fort falde meget hurtigt, men man maa dog herved erindre, at det vil kunne komme til at spille en overordentlig stor og væsentlig Rolle under Koncentrationen og navnlig forhindre et Angreb paa den i Nyborg Fjord sandsynligvis samlede Transportflaade. Anlægget ved Lillebælt har Udvalgets Mindretal troet at burde foreslaa skidt ud idetmindste til en senere Periode. Man erkjender vel dets Betydning for Spærringen af Seiladsen for de fjendtlige Krigsskibe, men saalænge der ikke er truffet andre Foranstaltninger ved Storebælt end dem, der her er Tale om, formenes denne Spærring ikke at have stor Betydning, idet nemlig de fjendtlige Krigsskibe neppe kunne antages at ville passere Bæltet, før Fjenden har gjort sig til Herre over begge Sider af dette. Det vil fra ingen Side blive benægtet, at et saadant Fort vil være en Støtte for en eventuel Befæstnings hvire Fløi, men ogsaa kun derfor. Og det vil ikke kunne forhindre en Overgang

over Lillebælt, idet jo nemlig dets Rayon er begrænset mod Nord af Strib, mod Syd af Sindsgaab's Odde, saaledes at hele den øvrige Strækning vil være fuldkommen fri for Overfarten. Udvalgets Mindretal har derfor troet, at da Stillingen ved Lillebælt ifølge hele sin Natur, er saa stærk, at man maaske der længst kan undvære kunstige Forstærkninger, uden Fare kunde styde Bevillingen ud, hvorimod det har troet at maatte anbefale at paastynde Udførelsen af Anlægene ved Storebælt saaledes, at de i Stedet for at anlægges i 4 Aar, blive anlagte i 3 Aar, og forsaavidt det høie Thing maatte ville gaa ind paa Mindretallets Betragtning med Hensyn til Lillebælt's Fort, da at lade den Sum, der er bestemt til Anvendelse dertil i Krigsministerens Forslag, gaa over paa Anlægene ved Storebælt i indværende Finantsperiode. Med Hensyn til det andet Thinget forelagte Forslag om en Flaadestation ved Aggersø Sund, da erkjender Mindretallet under Forudsætning af, at Flaadens Udvikling kommer til at gaa i Retning af virkelige Kampskibe det Usikkelige i, at en saadan Station bliver anlagt, og det ser det Usikkelige navnlig i de værende Forhold, hvorunder vore Skibe kunne ventes at ville komme til at optræde i Bæltet, idet de snart ville have en stor Overmagt mod sig, og altsaa maa søge at unddrage sig en Kamp, og til andre Tider maa have Leilighed til at kunne bryde frem og da helst ad forskjellige Veie. Derfor tror man, at dette Sted egner sig ret vel til et saadant Støttepunkt. Imidlertid har Udvalgets Mindretal troet, at det vilde være mindre rigtigt at lade et saadant Etablissement ligge fuldstændig aabent fra Landsiden. Det er jo klart, at under Forhold, hvor Sjælland er truet, vil det, for at et saadant Etablissement, selv om det er et mindre, ikke fuldstændig skal ødelægges tilligemed de Beholdninger, der maatte findes, af en mindre, fjendtlig Styrke, være nødvendigt at holde en Besætning, der og derved formindskle den aktive Hærs Styrke. Dette Forhold har man nu troet at burde begrænse saa meget som muligt, og et Middel dertil har den høitærede Marineminister selv anvist ved det i Bemærkningerne til Lovforslaget omtalte Anlæg af en mindre Befæstning, sydvest for Skjelskør, et Anlæg, som ganske vist vilde stikke den yderste Del af Kysten, hvor disse Etablissementer skulle ligge, mod Beskydning af Fjelskysten og som vil gjøre det muligt, betydeligt at indskrænke Bevillingen dertil. Derimod har Udvalgets Mindretal ganske vist begaaet den „Synnd“, som det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgfreds (Vojssen) omtalte, at foreslaa Bevillingen indskrænket. Jeg maa iøvrigt gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er et ganske nyt Princip hos Udvalgets ærede Flexal, at, naar blot det erkjendes, at det og det er godt, og Bevillingen overhovedet kan udredes, saa spørges der ikke om, hvad det koster, men Spørgsmaalet der-